

Nu i-am urmat în erezie, nu-i vom urma nici în schismă!

Ceea ce era de așteptat, începe să se contureze. Apar primele semne care ne arată că ierarhii români se poziționează de partea patriarhului eretic și schismatic al Constantinopolului. Cine va avea curiozitatea să cerceteze un site care ține, pare-se, de Mitropolia din Sibiu cu al său titular Streza, va vedea că ecumeniștii români încep să justifice nebunia pseudo-patriarhului Bartolomeu al Constantinopolului, aceea de a acorda autocefalia unei facțiuni schismatice din Ucraina, la cererea politicianului, reprezentat de președintele Poroșenko.

Aci se cuvine să definim mecanismele schismei. Aceasta presupune existența a două părți: Biserica lui Hristos și grupul care se desprinde din ea, și care devine schismatic. Între acestea se creează un raport nou, în sensul că Sfânta Biserică rămâne statornică misiunii sale, iar grupul schismatic pierde harul Dumnezeiesc și implicit calitatea de Biserică. Vina și responsabilitatea o poartă întotdeauna partea schismatică, deoarece Biserica a făcut toate eforturile pentru a nu se ajunge la schismă. Exemplul clasic și nedorit pentru noi este schisma din 1054, când apusenii s-au desprins de Biserica lui Hristos, petrecând până astăzi în erezie și schismă. Biserica a resimțit dureros această pierdere care a avut partea ei pozitivă, aceea că erezia a fost extirpată din trupul ei.

Schisma ce se prefigurează între Patriarhia Constantinopolului și Biserica Rusă, prin ruperea comuniunii euharistice anunțată de partea rusă, va fi „desăvârșită” în momentul când Bartolomeu va cuteza să emită Tomosul de recunoaștere a „autocefaliei” acordat aventurierilor ce țin de schismaticul excomunicat și nerecunoscut, Filaret. Spunând acestea, e necesar să subliniem faptul că partea vinovată și schismatică este Bartolomeu cu suita sa. După ce au introdus oficial în Biserică ciurma ereziilor ecumeniste, prin pseudo-sinodul din Creta, aceștia nu ezită să provoace schisma. Gestul Patriarhiei Ruse, de fapt al Sinodului Arhieresc al acesteia, de a rupe comuniunea euharistică cu Bartolomeu, este canonic și justificat. Este singurul răspuns pe care-l puteau da numeroaselor abateri de la Dreapta Credință de care se face vinovat Bartolomeu. Evident, și Patriarhului Kiril i se pot imputa multe, aici însă vorbim de un răspuns pe care l-a dat Sinodul Arhieresc și nu o persoană singulară.

Tomosul de recunoaștere a „autocefaliei” va fi emis în curând. Nu vă așteptați ca ierarhii români să condamne acest act necugetat. Dimpotrivă, aparatul propagandistic se va pune în mișcare ca să ne convingă că aventurierul Filaret e un mare arhieru al lui Hristos, că necredinciosul Poroșenko e perfect îndreptățit să se amestece în Biserică cu brutalitate, că ereticul Bartolomeu poate dicta discreționar, tulburând buna și canonică așezare a Bisericii Ortodoxe Ruse. Este evident că aceia care se vor alătura schismaticilor și ereticilor, susținându-i în rătăcirea lor, schismatici șieretici se vor chema. Ierarhiei române i s-a indicat cu precizie calea de urmat. Vom asista atunci la un paradox: cei care i-au caterisit pe nedrept pe preoții mărturisitori, pe motiv de schismă, vor deveni ei înșiși schismatici învederați. Fie sănătoși. Nu i-am urmat în erezie, nu-i vom urma nici în schismă.